

Pre Miu Dauntovú, ktorá píše
úžasné príbehy a miluje
Hviezdných priateľov! – LC
Lole – LF

Linda Chapman: Star Friends. Poison Potion
Text copyright © Linda Chapman, 2018
Illustrations © Lucy Fleming, 2018
Translation © Jana Petrikovičová, 2022
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2022

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať
a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom
bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo Albatros v roku 2022 v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie 2 569
Zodpovedná redaktorka Magdaléna Poppelková
Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu *Linda Chapman: Star Friends. Poison Potion*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Stripes Publishing,
an imprint of the Little Tiger Group, Londýn, 2019, preložila Jana Petrikovičová.

Jazyková redakcia Mária Pavligová
Ilustrácie Lucy Flemingová
Sadzba Aktul press
Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje
nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

ALBATROS MEDIA

Hlboko uprostred trblietajúceho sa lesa stáli pri hviezdnom jazierku výr, jeleň, jazvec a vlk. Pozorovali obraz na ligotavej hladine. Boli na ňom štyri desaťročné dievčatá a ich zvieratká – líška, veverička, divá mačka a srnka, ktoré mali nádherné modré oči.

„Maia, Lottie, Ionie a Sita,“ prehovoril vlk. „Zdá sa, že sa z nich stávajú skvelé Hviezdne priateľky.“

„Veru tak. Pomocou svojich čarovných schopností urobili vo svete ľudí už veľa dobrého,“

prikývol výr. „A vďaka Hviezdnym zvieratám v sebe objavujú nové schopnosti a zdokonaľujú sa v čarovnej mágií.“

Mladé zvieratá z času na čas prichádzajú z Hviezdného sveta do sveta ľudí. Ich úlohou je nájsť si tam dieťa, ktoré verí na kúzla dostatočne silno, aby sa mohlo stať ich Hviezdnym priateľom. A potom každé zo zvierat svojho Hviezdného priateľa naučí, ako sa napojiť na prúd čarovnej moci, ktorý preteká medzi Hviezdnym svetom a svetom ľudí. Úlohou takéhoto dieťaťa je pomáhať ostatným ľuďom a zastaviť tých, ktorí chcú mágiu zneužiť na zlé veci.

„Naše Hviezdné mláďatá vyzerajú so svojimi Hviezdnymi priateľkami naozaj šťastne,“ povedal jazvec.

„To je síce pravda, no teraz musia čeliť obrovskej hrozbe,“ vyhlásil výr. „Nieкто v ich blízkosti používa veľmi silnú temnú mágiu, a ony stále netušia, kto to môže byť.“

„Schyluje sa k zápasu,“ dodal vlk.

Výr zlovestne prikývol. „A to čo nevidieť.“

Jeleň sa tváril ustarostene. „Dúfajme, že sa našim zvieratám a ich priateľkám podarí zvíťaziť!“

PRVÁ KAPITOLA

Určite sa mi to len sníva. Maia sa vystrašene rozhládala v ôkol seba. Stála v lese a na sebe mala pyžamo. Obloha na východe sa zľahka farbila do ružova.

Chcem sa zobudiť, prikázala si v duchu.

Maia, zobud' sa! No nepodarilo sa jej to. Medzi stromami videla čistinku, na ktorej sa prvýkrát stretla s Paprad'ou, líščím mláďaťom z Hviezdneho sveta. Vykročila k nej, no vzápätí sa zarazila. Uprostred čistinky stála postava zahalená v plášti a obkolesoval ju zelený svetelný kruh. Neznáma postava

trhala listy a hádzala ich do striebornej misky. Maii naskočili zimomriavky. Cítila, že sa stane niečo strašné. *Zobud' sa!* opäť si prikázala. *Okamžite sa zobud'!*

No stále bola v lese.

„*Plazivý brečtan... kozia noha... čierny blen...*“ odriekala neznáma žena, keď trhala listy. Tvár jej zakrývala veľká kapucňa. „*Len pekne k sebe, splyňte spolu, a nik nezvládne dať vás dolu...*“

Prešla dlaňou ponad misku, z ktorej začala stúpať špirála zeleného dymu. Potom ukázala na neďaleký krík. A ten bol zrazu obsypaný ružovobielymi kvietkami, akoby nebola chladná, ešte vždy zimná noc, ale krásny letný deň.

Žena poodtŕhala kvety a prihodila ich do misky. „*Nech kúzlo vydarí sa,*“ povedala. Dym zhustol a k Maii zavanul štipľavý smrad.

„*Stromy, dajte mi svoju silu!*“ zvolala žena.

Na čistinke sa zdvihol ľadový vietor, rozstrapatil Maii jej hnedé vlasy tak, že cez ne nevidela,

a pyžamové nohavice jej tesne obopli nohy. Vzduch bol odrazu nabitý mágiou, cítila, akoby sa jej do tela zapichávali ihličky. Stromy sa zatriasli, nato z misy vyletel záblesk jasnej žiary a čistinka zostala opäť pokojná.

Žena sa zasmiala, vybrala z vrecka striebornú fľaštičku a naliala do nej tekutinu z misy. Potom sa narovnala a pozdvihla fľaštičku ku hviezdám. „Pre tých, ktorí sa mi budú chcieť postaviť do cesty,“ povedala temným hlasom. „Trpko to oľutujú.“